

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 21 maja 2007 r.

Opinia o ustawie o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (druk nr 444)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem uchwalonej przez Sejm w dniu 11 maja 2007 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym, określanej dalej jako "ustawa", jest unormowanie problematyki przeprowadzania kontroli ruchu drogowego przez strażników gminnych (miejskich), strażników leśnych, funkcjonariuszy Straży Parku oraz pracowników zarządów dróg. W związku z tym ustawa określa zakres kontroli ruchu drogowego, przeprowadzanej przez wymienione podmioty, oraz związane z nią uprawnienia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów. W toku sejmowego postępowania ustawodawczego nie dokonano zmian, które miałyby istotne znaczenie z punktu widzenia meritum ustawy.

III. Uwagi szczegółowe

Artykuł 2 ustawy stanowi, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 131 ust. 1 ustawy – Prawo o ruchu drogowym zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powołany przepis dotyczy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. z 2003 r. Nr 14, poz. 144, ze zm.).

Zgodnie z niekwestionowanymi regułami poprawnej legislacji, wyrażonymi w § 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz.U. Nr 100, poz. 908), jeżeli akt wykonawczy wydany na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego nie jest niezgodny ze znowelizowaną ustawą, można go wyjątkowo zachować czasowo w mocy, z zastrzeżeniem, iż nie zachowuje się czasowo w mocy tylko niektórych przepisów takiego aktu wykonawczego. Tymczasem brak jest podstaw do twierdzenia, iż przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego nie są niezgodne z przepisami opiniowanej ustawy. Wprawdzie dokonuje ona *sui generis* "powielenia" wielu dotychczasowych unormowań tego aktu wykonawczego, jednakże nie brakuje w niej również rozwiązań merytorycznie odmiennych od przyjętych w powołanym rozporządzeniu. *De facto* przyznaje to również sam ustawodawca sejmowy, statuując w art. 2 ustawy sformułowanie "o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą". W tej sytuacji istnieje potrzeba pogodzenia dwóch wartości, a mianowicie z jednej strony zapobieżenia sytuacji, w której przepisy powołanego aktu wykonawczego straciłyby moc, a zarazem nie zostałyby wydane nowe rozporządzenie na skutek krótkiej, 14-dniowej *vacatio legis*, z drugiej zaś – respektowania powyższych zasad techniki prawodawczej. Postulatowi temu czyni zadość propozycja, aby dokonać skreślenia art. 2, a zarazem zmodyfikować art. 3 ustawy, dokonując odpowiedniego wydłużenia *vacatio legis*.

Piotr Magda

Starszy legislator